

af Bølgene. Værst er det imidlertid om Efteraaret. Disse Fugle foretage, da i store Troppe en Slags Marchøvelse; — interessant er det forresten at see, hvorledes saadanne store Sværme gjøre formelige Evolutioner i Luften ligesom for at øve sig til den lange Rejse, der forestaaer, — men naar da Sværmen kaster sig ned over et nylig laaet Øvedestykke, da ødelægger den det, da skraber den Frøfornene frem og fortærer Udsæden. Der er derfor ogsaa paa Bornholm blevet ført megen Beshværing over disse Fugle og for et Par Aar siden reistes der en stærk Bevægelse om at faae Fredningsloven hævet for disse Fugles Vedkommende. Men Dens Rigsdagsmænd have ikke dengang villet gaae ind derpaa, da Revisionen var saa nær forestaaende. Nu, da denne Lov kommer til Behandling, skal jeg imidlertid tillade mig at gjøre mig til Talsmand for disse Beshværing. I 1868 blev der indgivet et Andragende til Rigsdagen fra mere end 500 Landbrugere paa Bornholm med Anmodning om, at Fredningen af disse Fugle maatte blive suspenderet; det kan vist heller ikke feile, at den oeconomicke Landbrugsforening paa Bornholm som jeg antager ogsaa har været hørt om dette Spørgsmaal, ligesaa vel som andre landoeconomicke Foreninger vil have udtalt sig i samme Retning, som jeg nu har fremført. Interessant vilde det være at høre, hvis den ærede Minister vil meddele, om det ikke er saaledes.

Seg skal altsaa henlede Opmærksomheden paa dette Forhold og andrage paa, om det ikke vilde være muligt for Bornholms Vedkommende at undtage denne Fugl fra Fredningen, og det er dette, jeg vil henstille til det høje Thing og et eventuelt Udvalgs Overveielse.

Wichfeld: I Anledning af hvad der just nu blev ytret, vil jeg tillade mig at henlede et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke er Forskjel paa Blaaraagerne og Kornkragerne. Blaaraagerne bygge i Sværme paa Mure og i Skove og anrette meget stor Ødelæggelse, ligesaa megen som f. Ex. Hejrerne og de saakaldte sorte Gæs-

eller Cormoranerne, medens Kornkragerne eller de sorte Krager egentlig ere mere sydligt høende end vor graa Krage, der ikke kommer ret langt syd for Østersøen. Dem kunde Lovven staae og derimod forfølge Blaaraagerne. — Maaskee vil det være lidt dristigt at gjøre et Spring fra en Lov, der handler om Fredning af nyttige Dyr, og bede om at faae Fredning af nyttige Dyr, hvortil jeg regner Raabuffen. I den Tid, i hvilken han nu er fredet i Foraaet, gjør han overordentlig megen Skade navnlig paa Plantingerne, saa at det kunde synes gavnligt at erklære ham fredløs hele Aaret igjennem; der vil altid blive saamange Bukke tilbage at Slægtens Forplantning, naar man kun staaer Gunnene, ikke derved lide.

Indenrigsministeren: Det kan kun have været mig behageligt ogsaa her at have fundet en almindelig Anerkjendelse af det Skridt, der er gjort til at søge den Tidsgrændse, der er sat for Loven af 30te Januar 1861, hævet, saaledes at Loven altsaa fortsætter sin Virksomhed. Det har ogsaa, som henværet i Motiverne, været almindelig udtalt fra alle Landets landoeconomicke Foreninger, at Loven bør vedblive at gjælde, idet man, selv om der ikke har kunnet godtgjøres nogen i Tal paa viselig Nytte af den, dog har været enig om, at Loven har haft den Fortjeneste at have henledet hele Landbefolkningens Opmærksomhed paa denne Side af Naturens Huusholdning, saa at man har indseet, at man ikke bør forfølge disse Dyr, fordi man derved udsætter sig selv for Skade paa mange andre Maader. Netop den sidste Betragtning troer jeg — skjøndt jeg ikke vil udgive mig for at være særdeles naturkyndig eller bekendt med disse Dyrs Levemaade — turde maaskee dog finde sin Anvendelse overfor Spørgsmaalet om Muldvarpene, som af et Par af de Herrer er nævnt. Det er jo vistnok saa, at Muldvarpene paa mange Steder kunne gjøre stor Skade, men jeg troer ogsaa, at det er aldeles ubestrideligt, at af samtlige de Dyr, som her ere nævnedes, er der neppe noget, som er saa virksomt til Ødelæggelse af Larver og deslige som Muldvarpen, saa det turde vel være muligt, at man, naar man efterstræbte Muldvarpen paa